

Góra Tabor i Bazylika Przemienienia Pańskiego

Góra Tabor, czyli „Święta Góra”, na której wznosi się Bazylika Przemienienia Pańskiego, ma wysokość 588 metrów n.p.m i wznosi się pośród wzgórz Galilei Dolnej.

Góra ta uchodziła za świętą już w czasach przedbiblijnych.

Do dzisiaj zachowały się ziemno-kamienne okręgi pogańskich ołtarzy kananejskich, które znajdują się w podziemiach bazyliki. Przy podziale Kanaanu góra ta była miejscem granicznym północnych pokoleń Izraela. Później stała się ośrodkiem kultu bałwochwalczego, ganionego przez proroków.

Tutaj według księgi Sędziów (rozdziały 4 i 5) Izraelici pod wodzą Baraka i za namową Debory pokonali Kananejczyków.

Góra znosi się nad doliną Jezreel, czyli miejscem, gdzie ma się rozegrać się Armagedon¹.

¹ Har-Magedon (*Armagedon, Armageddon, Armagieddon*) – miejsce zapowiadanej w Apokalipsie św. Jana (Ap 16,16) ostatecznej bitwy między siłami dobra i zła, w której hordy szatana zetną się z anielskimi hufcami pod wodzą Chrystusa w zażartej walce. W jej wyniku demoniczne siły i ich sprzymierzeńcy zostaną ostatecznie pokonani.

Tutaj, według tradycji to tutaj „Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło” (Mt 17, 1-2).

Przemienienie Pańskie jest opisywane przez trzech ewangelistów synoptycznych – Łukasza, Mateusza i Marka. Tutaj uczniowie zobaczyli Jezusa, w Jego boskiej chwale, a towarzyszyli mu Mojżesz i Eliasz. Mateusz pisze o obłokach i jaśniejącym obliczu Jezusa. U Marka jest mowa, że odzienie Chrystusa zmieniło się, lśniło bielą tak, że żaden folusznik² na Ziemi nie zdoła tak wybielić tkaniny.

Tutaj uczniowie usłyszeli głos mówiący: *«To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!»*.

Św. Helena³ zbudowała tutaj kościół, z dwoma kaplicami poświęconymi Mojżeszowi i Eliaszowi, który po soborze w 553 roku został podniesiony do rangi biskupstwa.

Ok. roku 663 Galileę wraz z Górą Tabor opanowali Saraceni i dopiero w 1099 roku Góra Tabor przeszła w ręce Krzyżowców. Górę przejął wtedy zakon benedyktynów, który odbudował kościół oraz wybudował klasztor i hospicjum dla pielgrzymów.

W 1113 roku Saraceni wymordowali 72 zakonników i na dwa lata przejęli to miejsce. Gdy zakonnicy wrócili na Górę Tabor wybudowali mur obronny, który oparł się atakom Saladyna w 1183 roku.

Cztery lata później cały teren wraz z Górą Tabor przejęli znów Saraceni. Zburzyli oni wszystkie budynki w tym kościół i klasztor.

Kolejny Sułtan wybudował sobie tu swoją siedzibę w postaci twierdzy, którą dwukrotnie bezskutecznie usiłowali zdobyć krzyżowcy. Sułtan postanowił zburzyć wszystkie budowle. Pozostałością z tego czasu jest Brama Wiatrów, przez którą wjeżdża się do sanktuarium.

W 1257 roku Góra Tabor została przekazana Zakonowi Rycerzy św. Jana. Po sześciu latach górę opanowały wojska Bajbarysa.

W 1631 roku Góra Tabor znów przeszła pod władanie zakonu franciszkanów. Rozpoczęto budowę kościoła, lecz musiano ją przerwać. Ponownie podjęto próbę

² Rzemieślnik trudniący się przygotowaniem i czyszczeniem tkanin.

³ Święta Helena, (ur. ok. 248–250 zm. W 328 – lub 330 roku) – cesarzowa rzymska, święta Kościołów katolickiego i prawosławnego.

odbudowy w 1873 roku. Powstały wówczas zabudowania klasztorne z piękną wieżą zegarową.

Obecna bazylika, która dominuje na szczycie góry, została wzniesiona przez franciszkanów w latach 1919-1924.

Bazylika została wybudowana według projektu Antonio Barluzziego, który swoje projekty opierał na Biblii. Inspiracją były słowa Św. Piotra: "Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, drugi dla Mojżesza, a trzeci dla Eliasza".

Stylem nawiązuje do architektury rzymsko-syryjskiej z VI-VII wieku.

Bazylika ma trzy nawy, podzielone filarami i arkadami. Dwie kaplice wzniesione na miejscach wcześniejszych poświęcone są Mojżeszowi i Eliaszowi.

W centrum bazyliki znajduje się krypta, w której zachowano starożytne mury i ołtarz znaleziony w czasie wykopalisk. A nad nią w absydzie centralnej mozaika Przemienienia Pańskiego.

We wnętrzu znajduje się mozaika nad głównym ołtarzem przedstawiająca scenę Przemienienia Pańskiego. Widzimy tu Jezusa w otoczeniu Mojżesza i Eliasza. Są tam też przedstawieni jako postacie stojące na ziemi Apostołowie z jednej strony Piotr, a z drugiej Jakub Większy i Jan.

